

de fremkaldt lovforslaget. Ved behandlingen af lovforslaget måtte dette vurderes ud fra dets sammenhæng med den almindelige økonomiske udvikling. Man var især betænkelig ved den foreslåede forhøjelse af benzinafgiften, der ved sin virkning på erhvervslivets omkostninger ville påvirke pristallet. *Baunsgaard* (RV) fandt det ved bedømmelsen af lovforslaget afgørende, at tjenestemændene måtte have dækning for efterslæbet, at denne dækning ikke måtte angribe den økonomiske balance, samt at erhvervslivet måtte have krav på snarest at få at vide, hvad det skulle indrette sig på. Han beklagede, at man i sin tid havde givet loven om almindelig omsætningsafgift en form, der var uanvendelig i den foreliggende situation. Med hensyn til lovforslaget betragtede han den foreslåede benzinafgiftsforhøjelse som dets svageste led, men han var også betænkelig ved, at de små vare- og lastvogne og hyrevognene skulle svare vægtafgiftsforhøjelse på lige fod med de private personmotorkøretøjer. *Aksel Larsen* (SF) påtalte den manglende planlægning og forudseenhed i regeringens økonomiske politik. Han fandt i øvrigt, at balancen mellem direkte skatter og forbrugsafgifter allerede i forvejen var forrykket i en ubehagelig grad, så hvis der på ny skulle ske nogen forrykkelse, burde det gå i retning af flere direkte skatter. Den eneste af de foreslåede afgifter, han måske kunne have sympati for, var vægtafgiftsforhøjelsen, forudsat at der i øvrigt kom en samlet løsning, som han kunne godkende. Staten burde overveje besparelser. Alene på militæret måtte der kunne spares 150-200 mill. kr. *Aksel Larsen* henviste i øvrigt til de tanker, han tidligere havde bragt frem om effektivisering af skatteligningen og om en skattereform. Også *Rimstad* (Uafh) efterlyste en langtidsplanlægning i den økonomiske politik. I øvrigt havde han ikke indvendinger mod øget spiritus-, vin- og tobaksbeskatning. Derimod fandt han det forkert at forhøje benzinskatten, idet denne indgik i produktionsomkostningerne.

Efter 1. behandling underkastedes lovforslaget en indgående udvalgsbehandling — flere ordførere betegnede under 2. behandling udvalgsbehandlingen som en studiekreds i nationaløkonomi — og en del af udvalgets spørgsmål til finansministeren optrykkes senere som bilag til udvalgets betænkning. Udvalgsbehandlingen resulterede i, at finansministeren stillede de ovenfor omtalte, meget indgribende ændringsforslag, der i udvalgsbetænkningen begrundedes med en henvisning til den forventede statsfinansielle situation, idet der yderligere oplystes, at finansministeren over for udvalget havde bebudet forslag til en mere vidtgående reform af beskatningssystemet. Et mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kunne ikke anbefale lovforslaget til vedtagelse, idet man fandt, at der ifølge finansministerens oplysninger til udvalget ikke forelå nogen finansiel grund til at udskrive større skatter og afgifter, så meget mere som regeringen havde bebudet at ville fremkomme med skatte- og afgiftsforslag, der skulle forøge statens indtægter med